

[Indenrigsministeren.]

Til hr. Alfred Andersen og også til fru Tove Jørgensen vil jeg sige, at Samfundet og Hjemmet for Vanføre har ikke ønsket at overdrage værkstederne til staten, og vi har også ønsket, at Samfundet og Hjemmet for Vanføre fik mulighed for en virksomhed fremover. Og når hr. Alfred Andersen spørger, om det er kommet ind i billedet, kan det selvfølgelig ikke komme ind i billedet på anden led end som andre foreninger, der har sygdomsforebyggende formål, og som virker som rådgiver, og da tror jeg, at man i høj grad vil trække på den ekspertise, man dér har.

Jeg tror ikke, der er grund til på dette tidspunkt at komme med flere bemærkninger ud over at takke for den modtagelse, lovforslaget har fået, og jeg vil selvfølgelig være parat til at udbyde tingene nærmere under udvalgsarbejdet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om folkeafstemninger i kommunerne [af Kjærulff-Schmidt m. fl.].

(Lovforslag nr. L 103. Fremsat 16/3 77).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Dette lovforslag er en gentagelse. Det drejer sig om, at man vil lade et mindretal i kommunalbestyrelsen på mindst 1/3 kunne bestemme, at afgørelser i kommunalbestyrelsen skal sendes ud til folkeafstemning, og det går også ud på, at man, hvis 10 pct. af vælgerne ønsker det, skal kunne sende beslutninger i kommunalbestyrelsen ud til folkeafstemning.

Jeg kan godt godtage det, der ligger bagved, nemlig en nærmere forbindelse til borgerne. Jeg er bare ikke så sikker på, at det er den rig-

tige måde at gøre det på, og jeg er helt overbevist om, at der er en masse ting, som ikke kan sendes ud til folkeafstemning.

Af hensyn til det fremrykkede tidspunkt skal jeg kun sige, at vi jo har et nærdemokratiudvalg nedsat, som er kommet med en betænkning, og jeg tror, det er for tidligt at tage stilling til en enlig svale her i nærdemokratiproblematikken. Men jeg vil ikke af den grund sige, at jeg har sympati for dette forslag, for jeg tror, det er forfejlet. Selv om ideen måske kan være velment, er det ikke den vej, vi skal gå. Folkeafstemning har kommunalbestyrelsen til enhver tid lejlighed til at foranstalte, men vi må respektere det ansvar, kommunalbestyrelsen i øvrigt har.

Erenbjerg (S):

Det skal erkendes, at der efter kommunalreformen ikke uventet er opstået nogle kommunikationsvanskeligheder. Der er populært sagt blevet for langt til de styrende organer. Mange gode kræfter er sat ind på at råde bod på dette, og mange værdifulde resultater er opnået, således at det ikke i alle kommuner er et problem. Man har taget borgerne med på råd.

Netop i disse dage lægges sidste hånd på en redegørelse omkring nærdemokratiet ude i kommunerne, en redegørelse, der bygger på de erfaringer, der er indhøstet. Jeg tror og håber imidlertid ikke, at vejledende folkeafstemninger vil blive en af de nærdemokratiske foranstaltninger, som man vil foreslå.

Man må nemlig huske, at demokrati er andet og mere end blot at afgive sin stemme for eller imod en eller anden ting. Demokrati er også en forpligtelse til at sætte sig ind i tingene og eventuelt påpege alternative løsninger. Netop i disse år udfoldes der store bestræbelser for at få borgerne med i planlægningen af de opgaver, som en kommune skal løse. Der er endog tilfælde, hvor en kommune har taget borgerne med på råd ved budgetlægningen. Det er en langt bedre måde at tilgodese nærdemokratiet på, det at lade borgerne få indflydelse på, hvad der skal ske i deres egen kommune.

Folkeafstemninger skal ikke kunne dikteres af et mindretal. Eksempelvis har vi da også i dag regler for afstemninger, når det drejer sig om f. eks. skoler, regler, der er langt mere restriktive end forslagsstillerne nu foreslår. Vejledende folkeafstemninger bør være et